

vi burde afvente, men med Hensyn til det ene af dem, som jeg har havt Leilighed til at se noget nærmere, nemlig Projektet til en Havn ved Hirtsholmene, skal jeg bemærke, at der ikke fordrer saa ganske saa Millioner til at føre det igjennem, og i alt Fald vil der uden Tvivl være Spørgsmaal om et ganske anderledes Tilskud af Statskassen end det, hvorom der er Tale ved den her forlangte Rentegaranti. — Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at det for ham var en Betingelse for at kunne gaa ind paa Lovforslaget, at det var givet, at der vilde blive tilstaaet Koncessioner paa den modsatte Side, vil jeg sige, at det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at der ikke bliver anlagt store Havnænlæg eller overhovedet svære Baner, naar ikke disse Koncessioner gives, og skøndt jeg for mit Vedkommende naturligvis ikke er i Stand til at gjenneintrænge eller er bemyndiget til at udtale Noget om den preussiske Regjerings Hensigter, tror jeg dog at turde sige, at de Meddelelser, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds mente at have, i saa Henseende neppe vilde vise sig at være rigtige. Det, der ligger for, mine Herrer, er, at der nu er Mulighed for at faae det, man ønsker, udført; der er Tilbud om at ville udføre enten begge Dele eller i ethvert Tilfælde den lokale Bane paa Lolland, der lige siden 1867 har været betegnet som et ønskeligt Supplement for de sjællandske Jernbaner og som et ønskeligt Kommunikationsmiddel for Lolland-Falster. Dersom man ikke vil fortsætte, hvad der allerede er begyndt der, forekommer det mig rigtig nok, at Falsterbanen staar hen som aldeles mislykket, og at det har været et Misgreb, at man overhovedet har anlagt den. — Naar man har søgt en Modgrund imod denne Bane der, at den skulde være Konkurrent med Statens Baner, tør jeg ikke benegte, at den i visse Retninger kan komme til at konkurrere med disse, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det selvsamme Hensyn forelæa, da man vedtog Loven af 1867, og at denne Konkurrence ved nærmere at efterses vil vise sig at være af en saa forsvindende Natur, at den ikke let bør

optrede som et hindrende Hensyn, hvor der foreligger et Arbejde af den Bessaffenhed og det Omfang som det, hvorom her er Tale. (Winther: Naar der blot ingen Garanti var!) Naar der blot ingen Garanti er, siger det ærede Medlem, men jeg vil dertil svare, at det forekommer mig at være vigtigere, at der er Udset til, at denne Garanti ikke vil faae nogen effektiv Betydning. Garantien er nødvendig for at skabe de Midler, hvorved Jernbanen skal bygges, paa Grund af den Maade, hvorpaa Joll nu en Gang have vænnet sig til at betragte disse Forhold, men jeg tror ikke det er mindste Tvivl om, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har Ret i, at, naar Garantien ikke udvides videre, end der her er Spørgsmaal om, er der ikke nogen som helst Sandsynlighed eller Rimelighed for, at den vil faae nogen effektiv Betydning. Hvad navnlig Garantien for den lokale Bane angaar, vil jeg gjore ærede Medlemmer opmærksomme paa, at Regjeringen allerede har fuld Bemyndigelse til at give den i Loven af 1867 med Tillægsbestemmelserne i Loven af 1869. Der forlanges her aldeles intet Andet end det, der, som sagt, allerede forlods er givet. — Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) gjorde den Bemærkning, at han forudsatte, at ogsaa Sagen vilde blive betragtet fra et militært Standpunkt, inden der blev Spørgsmaal om at give en saadan Koncession. Jeg skal fuldstændig bekræfte denne det ærede Medlems Forudsætning, og jeg skal tillade, at der overhovedet ikke bliver anlagt nogen Banelinie her i Landet, forinden der er givet Krigsministeriet al ønskelig Leilighed til at ytre sig om Linjens Bessaffenhed samt om de Foranstaltninger, som samme fra sit Standpunkt maatte anse det for nødvendigt at kræve. Jeg skal hertil endvidere føie, at det netop er disse krigsministerielle Hensyn, som have foranlediget, at dette Lovforslag ikke omfatter endnu en Bane, hvorom der var Spørgsmaal, men som jeg, naar jeg ikke vilde opgive at faae Lovforslaget forelagt for Thinget i denne Samling, maatte tage ud igjæn deraf, fordt Krigsministeriet ikke paa den Tid kunde blive færdigt med de Overbevisninger, det ønskede at